

Zločiny proti Evropské unii

PETR MACH

Sněmovna přehlasovala veto prezidenta a schválila novelu trestního zákona, která uzákoněním eurozatykače zbavuje v rozporu s českou ústavou občany práva hájit se před českým soudem a která staví činy proti „mezinárodní organizaci“ na úroveň vlastizrady. Vláda hájila novelu tím, že je namířena proti největším zločincům. Záběr zákona je ale mnohem širší.

Nejen krvavý útok na civilisty, ale i poškození majetku včetně vlastního majetku „v úmyslu narušit nebo zničit základní politickou, hospodářskou nebo sociální strukturu mezinárodní organizace“ se v novém trestním zákoně staví na roveň vlastizrady a hrozí za něj až doživotní vězení. Jak uvedl prezident Václav Klaus v odůvodnění svého veta, „Vlastizradou se tak stává např. i záškodnictví namířené proti jinému státu a spáchané naším občanem. To je zcela nové, vpravdě revoluční vidění světa.“

Paradoxní je, že ačkoliv zákonodárce mohl mít „mezinárodní organizaci“ na mysli Evropskou unii, tím, že se to neodvážil říct přímo a že neříká poškození jaké mezinárodní organizace je trestné, stává se u nás trestné na úrovni vlastizrady poškození jakékoliv mezinárodní organizace!

Široká definice teroristického činu

Definice teroristického činu je navíc tak široká, že je potrestán bude i ten, kdo v úmyslu

narušit strukturu mezinárodní organizace „poškodí veřejné zařízení, dopravní nebo telekomunikační systém, včetně informačního systému nebo jiné důležité zařízení, veřejné prostranství nebo majetek.“ To znamená, že za poškození internetových stránek jakékoliv mezinárodní organizace od EU po Al Kajdu hrozí v České republice od nyníšška doživotí!

Navíc, stejným trestem bude potrestán nejen ten, kdo takový čin spáchá, ale i ten, kdo takovým jednáním vyhrožuje, nebo „kdo takové jednání materiálně nebo jinak podporuje.“ Nový trestní zákon se tak může snadno stát zneužitelným nástrojem vládnoucí moci.

Neústavní eurozatykač

Součástí novel trestního zákona je i evropský zatýkácký rozkaz. Vydá-li jej soud cizí jurisdikce, náš soud mu vydá našeho občana automaticky tehdy, pokud je v zahraničí

obviněn nejen z terorismu, ale i z činů jako korupce, podvod či rasismus, nebo pro „podvod podle Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství“ (což může být např. dovoz zboží ze zahraničí bez zaplacení cla).

To, jestli jsme se takového činu skutečně dopustili, nebude v případě vydání evropského zatykače cizím soudem posuzovat náš soud. Vláda tímto zákonem jednoduše zbavila své občany práva hájit se před českým soudem a upřela jim tak základní občanské právo, a to navíc v rozporu s Ústavou České republiky, která nedovoluje vydání vlastního občana do zahraničí proti jeho vůli.

Zákon začíná platit, ale Jiří Pospíšil, poslanec za opoziční ODS, která byla od počátku proti eurozatykači, již sepisuje podnět k Ústavnímu soudu. Nyní bude záležet na Ústavním soudu, zda eurozatykač v našem právním řádu zůstane, či ne.

Kresba: Matěj Volek

EU - socialismus a nesvoboda

MICHAL SIMKANIČ

Jeden z nejzásadnějších rozlišovacích znaků mezi socialismem a kapitalismem je vztah jedince a státu či státního útvaru. Za socialismu jsou občané majetkem státu, ten se o ně stará, uděluje jim různé prebendy, léčí je a krmí.

My, kteří vyznáváme přesně opačný názor a tvrdíme, že občané mají nejen vlastnit svůj stát, ale také o něm plnohodnotně rozhodovat, si musíme přiznat, že onen socialistický model může pro řadu lidí být sympatický a nemusí to nutně všichni být flákači nebo lemplové. Všichni víme, že existují lidé objektivně méně výkonní, méně průbojní či jakkoli jinak handicapovaní a pro ně se socialistické uspořádání zdá být zcela logickým. Mohou se najít i lidé velmi schopní, kteří vítají, když se o sebe nemusí starat a ušetřený čas a energii mohou v celém rozsahu věnovat něčemu, co je bytostně zajímavé.

Problém s celou věcí však je v tom, že socialismus nefunguje a ani fungovat ne-

může. Každý soudný člověk musí uznat, že poté, co pokusem o tento druh perpetua mobile prošla celá východní Evropa a řada dalších zemí rozmístěných všude možně po planetě a výsledek vždy vedl neomylně ke státnímu krachu, nemá smysl v této nepodařené úchylnce společenského vývoje pokračovat. Není ani příliš obtížné problém rozebrat a zdůvodnit. V situaci, kdy se kterémukoli biologickému druhu dostane nadstandardní ochrany, přestane usilovat o nejvyšší výkon a začne zakrňovat. Platí to o jelenech v oboře, platí to o kanárkovi v kleci a platí to samozřejmě i o člověku.

Potíž je v tom, že psychicky nemocný hráč, přicházející o každou výplatu na hracích automatech - pokud není úplný idiot - také ví, že nad nimi nemůže vyhrát a pravděpodobně se mu občas dostane v tomto smyslu i řádného poučení. I přes tuto matematickou jistotu však hráčů nikterak ne-

(Pokračování na str. 2)

Euroskeptici na seznamu BIS

„Vzájemná shoda extremistů, nesouhlasících se vstupem ČR do EU, se názorně projevila v průběhu Mezinárodního eurokritického kongresu, který se konal v Praze v únoru 2003 ... Společně s ultrapravicovými organizacemi jako Česká pravice na něm byly zastoupeny i uskupení s vazbami do extrémní levice,“ praví se v kapitole „Zpravodajská činnost a zpravodajské poznatky“ ve Výroční zprávě Bezpečnostní informační služby za rok 2003. [www.bis.cz]. Podrobnou zprávu o aktivitách odpůrců vstupu do EU před referendem si nechalo zpracovat také Informační centrum Evropské unie (české informační zastoupení Evropské komise).

bývá a provozování kasín a organizování finančních her patří mezi vůbec nejlukrativnější činnosti, které existují. Stejně tak velká masa lidí žijících dnes v západní Evropě, která je jádrem moderního socialismu pěstovaného pod hlavičkou Evropské unie, slyšela v minulosti ledačco o zlu zvaném socialismus, avšak ti lidé nikdy neměli možnost si jej vyzkoušet na vlastní kůži a ti, kteří v dřívějších dobách měli možnost navštívit autentické růžové souputníky bývalého Sovětského svazu, nic nepochopili.

Na rozdíl od místních občanů mohli samozřejmě zase kdykoli odjet, měli téměř úplnou svobodu slova, protože bolševik si nechtěl pálit prsty s devizovou cizinou. Majetkem státu byli vlastní občané a nikoliv cizinci. Občas byl některý z nich vyhoštěn, ale jeho následné vyprávění doma zpravidla zapadlo v přehráli zpráv jiných. Tam, kde svoboda slova není omezena, totiž zase pro řadu lidí vyvstává problém umět rozlišovat význam a priority různých informací. Západní část našeho kontinentu tak není před nebezpečím socialismu nikte-

rak chráněna a tamní lidé neumí rozeznat jeho charakteristické rysy.

Ztráta ekonomické potence, která je pro socialismus charakteristická, přichází zpočátku velmi pozvolna a poté co se tento trend zrychlí, bývá už pozdě na obranná opatření. Stát, který se postupně stane majitelem svých obyvatel, začne „v jejich zájmu“ omezovat nejdříve podnikatelské a potom i osobní svobody.

V těchto fázích už není úniku a občané takového soustátí mohou čekat už jen na finále ekonomického kolapsu či doufat v jakousi záchranu zvenčí. Právě proto, že drtivá většina občanů západní Evropy nezažila socialismus a není schopná mu čelit v jeho nejzákeřnější, totiž nástupní fázi, máme - jako tímto zlem poučení a dnes relativně svobodní občané - jen dvě možnosti. Buď poněkud naivně doufat, že situace není tak zlá, jak jsem ji popsal a že zbytky demokratických mechanismů v Evropě nedovolí definitivní přerod EU někam hluboko zpět anebo využít připravovaného referenda o přijetí Evropské ústavy k tomu, abychom v hodině dvanácté z této pasti utekli.

Pokud bude chtít někdo tomuto mému článku vytknout málo konkrétních informací, sděluji, že je určen pro relativně úzký okruh čtenářů, u kterého se však předpokládá velmi vysoký stupeň inteligence. Jsem si proto naprosto jist, že příslušná fakta, o kterých se dnes a denně dozvídáme z nejnovejších zpráv, které přichází z Evropské unie, si každý bude umět dosadit sám. Nikoho by nemělo zmást ani to, že zatím není sporu o hospodářské převaze západní poloviny kontinentu nad tou naší. Vývojové trendy však hovoří zcela jednoznačně opačně. Nestrkejme hlavy do písku, jsme mimořádně ohroženi, nesmíme se však chovat jako pštrosi. A snad ještě jedna poznámka. Pokud zdánlivě inteligentní člověk ještě dnes pořád horuje pro EU, je téměř jisté, že s její existencí má spojen nějaký přímý osobní prospěch. Každý, kdo zná naši historii, ví dobře, že kolaborantů se vždycky našlo velmi mnoho.

*Ing. Michal Simkanič působí v organizaci Česká pravice
www.ceskapravice.cz*

Socialismus je zlo

WALTER WILLIAMS

Co je socialismus? Bylo by mylné se domnívat, že socialismus je program, který prosazuje levice a (američtí) Demokraté. Podle marxistické doktríny je socialismus společnost ve stádiu mezi kapitalismem a komunismem, kde je potlačeno soukromé vlastnictví a právo nakládání s majetkem. Podstatou socialismu je tedy eliminace vlastnických práv. Takovým porušením soukromého vlastnictví je konfiskace právoplatně nabytého majetku jedné osoby a přidělení zabaveného majetku jiné osobě, které tento majetek nepatří. Když taková situace nastane mezi jednotlivci, nazýváme to krádež. Když je tento transfer vykonán kolektivně, používáme pro to eufemismus „přerozdělování příjmů“. Z toho vidíme, že to není jen levice a (američtí) Demokraté, kdo realizuje socialismus, ale že to samé v bledě modrém provádí i naše pravice a (američtí) Republikáni.

Republikáni a pravice berou příjmy jedněch Američanů a dávají je farmářům, bankám, leteckým společnostem a dalším krachujícím podnikům. Demokraté a levice berou příjmy jedněch Američanů a dávají pak dotace občanským sdružením, umělcům a nezaměstnaným. Obě strany se ale shodnou, že se má jedněm lidem výdělek sebrat a někomu jinému dát. Liší se jen v tom, v čí prospěch se má přerozdělovat. Takto obě strany pravidelně bojují

v Kongresu o rozdělování peněz v objemu asi dvou třetin federálního rozpočtu.

Bez ohledu na cílové příjemce je nutné takové jednání označit za nemorální. Je to otroctví v malém. Vždyť co je podstatou otroctví? Otroctví je násilné využití člověka, aby sloužil zájmům jiného člověka. Když Kongres prostřednictvím daňového zákona bere peníze jedněm, aby je dával jiným - ve formě léků zdarma, sociálních dávek, zemědělských dotací nebo podpor leteckým společnostem, nelze to nazvat jinak, než vynucené získání plodů práce jedněch, aby sloužily zájmům jiných.

Pravda - tyto výdajové programy Kongresu neslouží přímo poslancům, ti je jen rozdávají jiným. Neexistuje ale žádný kouzelný skřítek ani Santa Claus, který by poslancům poskytoval peníze k rozdávání. Vláda ve skutečnosti nemá žádné své vlastní zdroje a jediný způsob, jakým můžou politici komukoliv dát příspěvek, je vzít peníze nejprve pod hrozbou trestu jinému člověku.

Někdo může namítat, že takové přerozdělování je výsledkem demokratického procesu a že je tudíž legální. Samotná legalita ale není vodítkem morálky. Na tomto světě je spousta věcí, které jsou či byly legální ale současně byly hluboce nemorální. Otroctví bylo legální. Stalo se snad morálním tím, že bylo legální? Apartheid v Jižní Africe, nacistické perzekuce Židů,

i stalinské a maoistické čistky byly legální - lze je snad proto označit za morální?

Lze morálně ospravedlnit zabránění čestně nabytého majetku jednomu občanovi a přidělení jej někomu, komu nepatří? Podle mě ne. Proto považuji socialismus za zlo. Používá nemorální prostředky (tj. donucení) k dosažení cílů, které eventuálně mohou být správné (pomoci lidem). Je však třeba říci, že čin, který je z podstaty zlem, se nestane morálním jen tím, že se na něm shodne většina.

Námítka proti legalizované krádeži by neměla být chápána jako námítka proti pomoci bližnímu v nouzi. Pomoc druhým je chvályhodná činnost. Ale krádež, ať legální či ilegální, je opovrženíhodná. Sáhnut do vlastní kapsy, abych pomohl jinému člověku v nouzi, je šlechetné a chvályhodné. Sáhnut ale někomu třetímu do kapsy, abych pomohl příteli v nouzi, je opovrženíhodné.

A všichni křesťané by měli socialismus a moderní sociální stát považovat za hříšné. Když dal Bůh Mojžíšovi příkázání „Nepokradeš“, určitě tím nemyslel „Nepokradeš - s výjimkou situace, že pro krádež získáš většinu.“

Walter Williams působí na katedře ekonomie University George Masona v USA. Článek publikujeme s jeho laskavým svolením.

ÚŘAD NA ZRUŠENÍ

V této rubrice budeme představovat úřady, které žijí z peněz daňových poplatníků a jejichž existence je zbytečná nebo dokonce škodlivá. Jsme přesvědčeni, že odstraňování zbytečných úřadů je jediná cesta k omezení korupce a účinná cesta ke snížení daňového břemene.

Národní vzdělávací fond

Status: Nadace zřízená Ministerstvem práce a sociálních věcí

Roční rozpočet: 104 milionů korun

Roční mzdové náklady: 31 milionů korun

Celkové administrativní náklady: 61 milionů korun

Počet zaměstnanců: 50

Sídlo: Opletalova ulice, Praha 1

Činnost: Přerozdělování evropských dotací

Vybraní příjemci dotací: Regionální rozvojová agentura Ústeckého kraje, Hospodářská komora České republiky, poradenské firmy Europeum, Euro Service Group s.r.o., DC Vision, s.r.o

Vybrané dotované projekty: „Ešance pro ženy“, „Rozvoj dovedností usnadňujících používání eurokódů ve stavebnictví“, „Kurz dynamiky multidisciplinárních a kontrolních systémů ve virtuální laboratoři“, „Modulární vzdělávací program - evropský dynamický prodejce“,

„Profesní motivace a vzdělávání mladých Romů“. V zásadě platí že, předpona „e-“, použití přívlastku „multidisciplinární“ a zahrnutí žen či Romů zajistí (spolu s vazbou na Národní vzdělávací fond) schválení projektu.

Hodnocení: Agentura přerozděluje část dotací z EU (které předtím vybral český stát od svých občanů a poslal do Bruselu jako roční příspěvek). 30 % rozpočtu pohlíží mzdové výdaje. Celkově na provozní náklady padne 60 % rozpočtu. Na 40 milionů přerozdělených evropských dotací v rámci programu „Leonardo da Vinci“ a „Observatoře zaměstnanosti a vzdělávání“ tak náš stát vyplácí administrativní náklady ve výši 60 milionů korun!

Zrušení této organizace by ušetřilo daňovým poplatníkům desítky milionů korun a nasměrovalo by úředníky organizace, jakož i pracovníky navázaných přerozdělovacích institucí do produktivního soukromého sektoru. Když se evropští byrokraté přetahují o to, kolik peněz má jít tzv. na vědu a výzkum, možná netuší s jak obrovskou neefektivitou jsou tyto peníze získané od daňových poplatníků použity. Evropští byrokraté upřímně věří, že zvýšení takto vynakládaných prostředků pomůže splnit cíl Evropské unie „stát se do roku 2010 nejkonkurenceschopnější a nejdynamičtější ekonomikou světa“.

Verdikt: Zrušit bez náhrady. Celý evropský program Leonardo da Vinci by měl být zrušen a měly by být adekvátně sníženy členské příspěvky do EU. Protože administrativní náklady jsou vyšší než dotace, vyplatilo by se České republice o evropské dotace „Leonardo da Vinci“ jednostranně nežádat i kdyby neprosadila zrušení celého programu a ušetřit si tak administrativní výdaje.

Ministerstvo kultury

Status: Úřad zřízený zákonem

Roční rozpočet: 6 miliard Kč

Rozpočet na platy zaměstnanců: 100 milionů Kč

Počet zaměstnanců: 248 osob

Sídlo: ulice Milady Horákové, Praha 7

Činnost: Poskytování dotací v oblasti kultury, financování církví, evidence vydavatelů periodického tisku

Vybraní příjemci dotací: „Filmový festival Karlovy Vary“, měsíčník „VideoHobby“, „Český gay a lesbian filmový festival Mezipatra“, „Romské internetové radio Rota“, občanské sdružení „Ano pro Evropu“ (Monika Pajerová), týdeník „Literární noviny“ (Jakub Patočka). Zhruba jedna miliarda jde na platy představitelů některých církví.

Verdikt: Zrušit bez náhrady

Hodnocení: Zrušením instituce by se ušetřily peníze daňových poplatníků, zaměstnanci ministerstva by mohli odejít pracovat produktivně do soukromého sektoru, budova by mohla být privatizována. Zrušením dotací by se odstranila nespravedlnost a pokřivení trhu s uměním, kde vybraní umělci či pseudoumělci dostávají dotace a nevybraní nedostávají dotace. Někdo by pak mohl namítnout: A kdo by pak podporoval kulturu? Jediná odpověď konzistentní s principem svobody jednotlivce je: Ti, kteří jsou ochotni za její konzumování zaplatit - klienti a soukromí sponzoři.

Jahn: Čím víc daní pro stát, tím lépe

„Nebude to zbytečně ulevovat na daních firmám, které mají poměrně velké zisky, aniž by to něco přineslo státu,“ hájil místopředseda vlády ČR Martin Jahn [MF Dnes 23.10.2004] výhody odlišného zdanění firem podle toho, do čeho investují, oproti modelu rovné daně navrhovaného ODS. Pro Jahnů jsou daně tím výhodnější, čím více přinášejí státu. Nestálo by ale za to, posuzovat dopad daní i z hlediska občanů a firem? Martin Jahn by měl vědět, že evropské země, které zavedly rovnou daň, mají oproti České republice více než dvojnásobné tempo růstu životní úrovně.

Zdroje jsou v deficitu

„Kdyby pan Kalousek neprosazoval tak výrazné úspory ve státním rozpočtu, mohlo by být těch deset miliard i pro zemědělce a možná i pro ostatní,“ reagoval ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach [MFD 14.10.04] na protest předsedy KDU-ČSL Miroslava Kalouska, že je nepřiměřené, aby se deset miliard přidalo jen na platy policistů, a na fakt, že KDU-ČSL bránila dalšímu prohlubování deficitu státního rozpočtu. Podle Škromachovy logiky je deficit bezedná studnice zdrojů, z níž lze libovolně zvyšovat platy všem.

Výpalmné za vstup na trh EU

„Když zastupujeme zemi se 4,5 milionu obyvatel a proti vám stojí EU, v níž žije stokrát víc lidí, nemáte na výběr. Nezbyvá než podmínky přijmout,“ uvedl poslanec Norského parlamentu Inge Loening v reakci na to, že **Norsko**, země, která není členem EU, musí platit členským zemím EU do roku 2009 ročně 210 milionů euro za to, že její firmy mají bezcelní přístup na trh EU. [HN 12.10.2004]

„Neváhám tvrdit, že politika EU vůči severským zemím připomíná neokolonialismus,“ uvedl premiér Islandu Halldór Ásg-rímsson [www.EUobserver.com]. EU po **Islandu** požaduje za přístup na trh platby do strukturálních fondů EU a omezení islandských rybolovných práv v Severním moři ve prospěch rybolovných práv zemí EU. Island se proto zdráhá novou dohodu s EU podepsat. Mezitím uzavírá dohodu o volném obchodu s Faerskými ostrovy, které nejsou součástí EU.

„Náš závazek doplácet na chudé evropské regiony výměnou za přístup na trh EU nezbytně neznamená, že musí jít o regiony EU,“ uvedl mluvčí švýcarské vlády Adrian Sollberger. EU se **Švýcarskem** uzavřela dohodu, podle níž Švýcarsko vý-

měnou za vstup na trh EU začne zdaňovat úroky z vkladů občanů EU ve švýcarských bankách sazbou 35 % a do roku 2006 věnuje 650 milionů euro na chudé evropské regiony. Podle mluvčího švýcarské vlády se dohoda platit chudým evropským zemím dá vyložit tak, že Švýcarsko může tyto peníze platit např. balkánským nebo post-sovětským zemím. [www.EUobserver.com]

EFTA jako alternativa členství v EU se začíná opět diskutovat ve **Velké Británii**, která pravděpodobně odmítne v referendu euroústavu. Jak napsal britský týdeník The Economist, „Země, které odmítnou novou evropskou ústavu budou mít právo zůstat v EU. Mohou ale také vyjednat nový typ spolupráce. Pak mohou Švýcarsko a Norsko posloužit jako model pro takovou novou spolupráci.“ [Economist 8.10.2004].

ČT: Vláda ovlivnila výsledek referenda

„Návod jak hlasovat v referendu vysílala státní televize – samozřejmě PRO, ne PROTI – a média nadšeně přikyvovala,“ komentovala pohoršeně vládní kampaň před referendem o změně ústavy v Bělorusku Česká televize [Události 16.10.2004]. Česká televize má pravdu, že takové referendum lze sotva nazvat demokratické. Škoda jen, že se česká vláda a česká státní televize chovaly před naším referendem o vstupu do EU naprosto stejně.

Dotace za to, že nemáme moře

„Jsme handicapováni tím, že nemáme moře. Požádáme Evropskou unii o refundaci,“ uvedl ministr zemědělství Jaroslav Palas [Český rozhlas 1, 19. 10. 2004]. Jako argument uvedl, že se letos urodilo hodně obilí a v důsledku intervenčních nákupů má stát plné sklady, které musí vyvézt. Prý jsme znevýhodněni tím, že to máme dál k přístavům a EU by nám za to měla zaplatit 2 miliardy euro. Palasův nápad je tak absurdní, že celkově dobře zapadá do systému Společné zemědělské politiky EU a má šanci na úspěch. Nápad má prý předběžnou podporu komisaře pro zemědělství Fischlera, který je z Rakouska, které také nemá moře. Novou komisařkou ale bude Fischerová z Dánska, které má moře.

Laissez-Faire, měsíčník pro svobodu jednotlivce. Čte se [lese-fér]. Vydává: občanské sdružení Laissez Faire. Adresa: Bozděchova 8, 150 00 Praha 5. Tel.: 603 228 753, mach@iol.cz. Redakční rada: Petr Mach, Tomáš Jirsa, Jaroslav Bachora, Dalibor Roháč. Internetový archiv: www.petrmach.cz/lf. Číslo účtu: 1011153517/5500. Náměty, články, reakce, zájem o předplatné, zájem o inzerci uvádějte na výše uvedený kontakt. Registrace MK 8183. ISSN 1212-8597